

Museu del Ganivet i eines de cintura de Solsona

Buscant al disc dur de l'ordinador han sortit unes fotos de la visita que realitzi el 2006 al Museu del Ganivet i eines de tall de Solsona (Museu del ganivet i eines de tall).

El Museu del Ganivet i eines de tall de Solsona (Lleida) es va inaugurar el 1998 coincidint amb la Fira de Sant Isidre de Solsona.

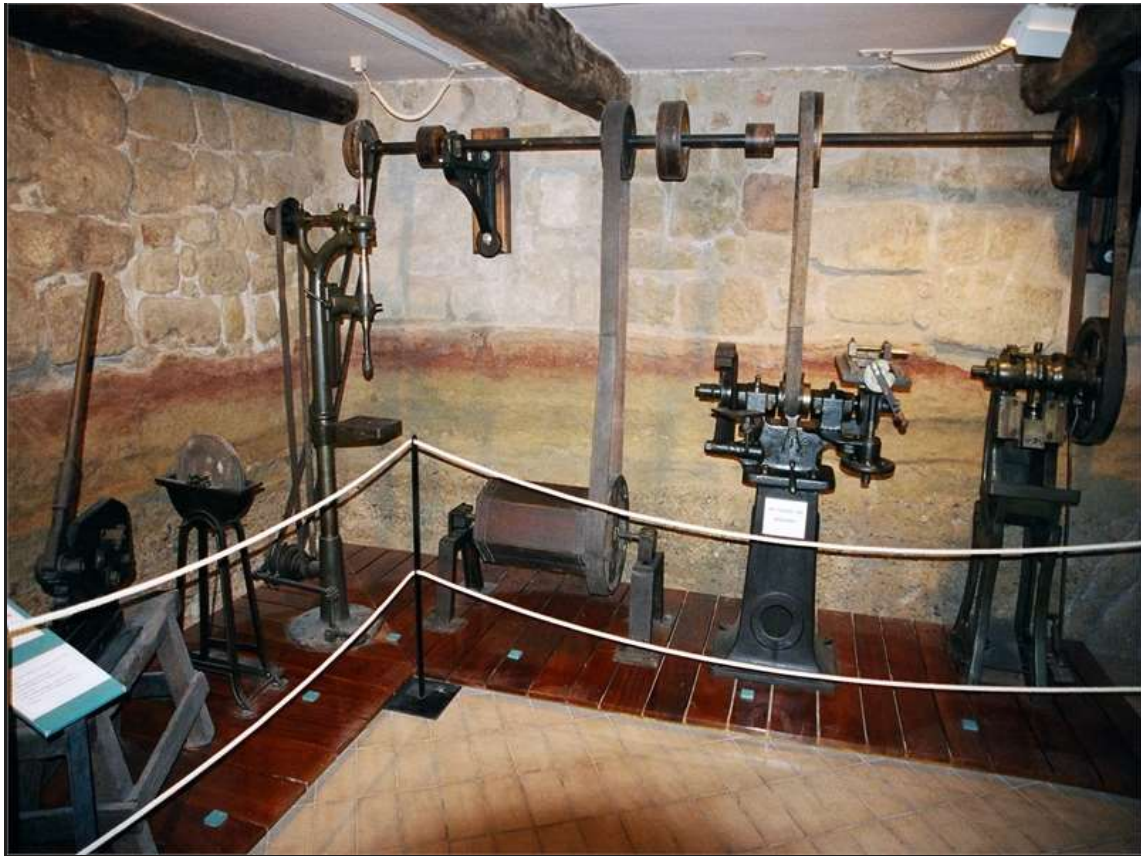
El fons del museu comptava amb unes 2000 peces procedents d'artesans ganiveters entre els quals podem citar entre d'altres Joan Costa, família Casafont, família Pallares, Cases i les col·leccions de Toll i el Museu de Solingen. Cal destacar la col·lecció de Ramon Luis Toll, cinquena generació de la ganiveteria Toll de Barcelona, fundada el 1823.

El Museu va tancar definitivament el 2007 (per temes econòmics), essent traslladada part de l'exposició al Centre d'Interpretació del Solsonès.

A més de ganivets i navalles, també hi ha una exposició d'altres eines de tall: agrícoles, professionals (carnissers, veterinaris, barbers), tisores, etc.

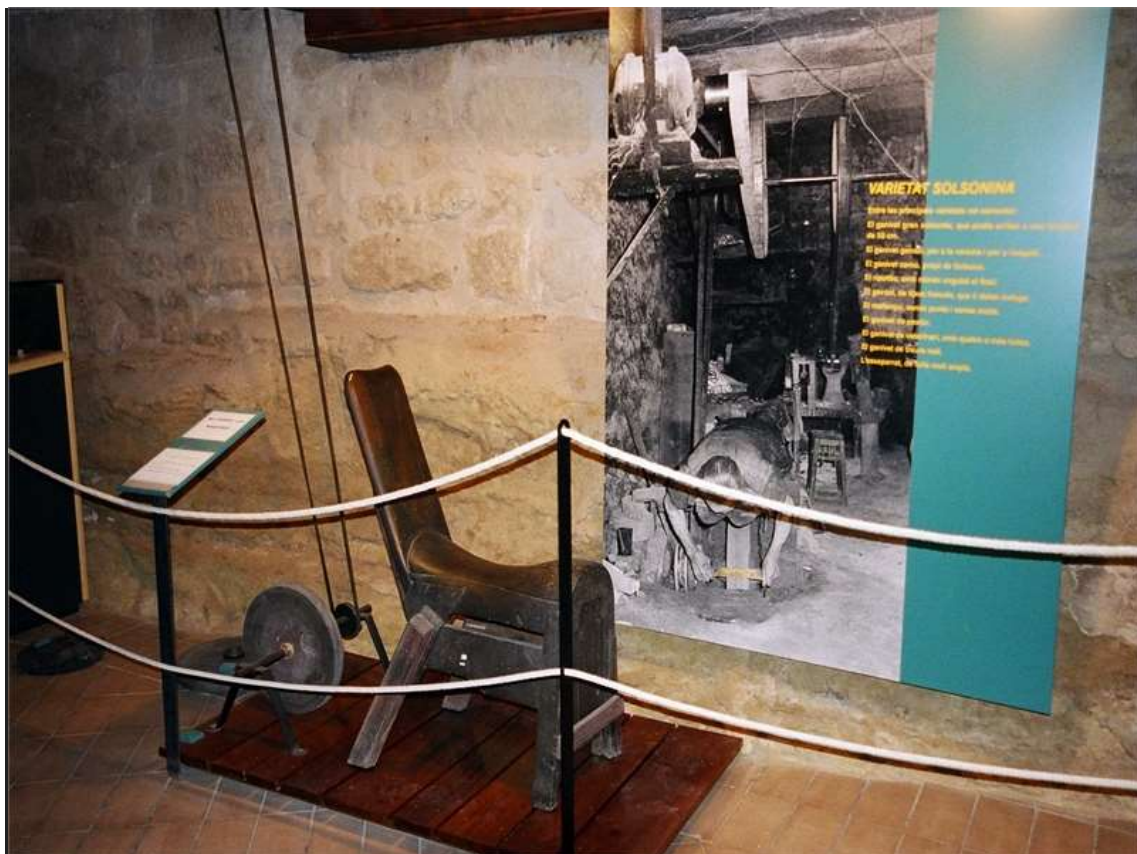

Hi ha la maquinària utilitzada als tallers de ganiveteria.

Com a curiositat veiem una cadira usada per esmolar els ganivets i navalles, que també es feia ficat al llit com mostra la fotografia. Crec que també esmolaven així a Laguiole.

Per moure la pedra d'esmolar es podia utilitzar el corrent del riu Cardener i l'esmolador es col·locava al llit perquè podia fer servir millor la força per esmolar.

Abel Domenech explicava sobre el tema : “Pel que fa a la manera d'esmolar, és a dir, estès i cap per avall, és similar a la emprada en el passat pels artesans de Thiers, França.

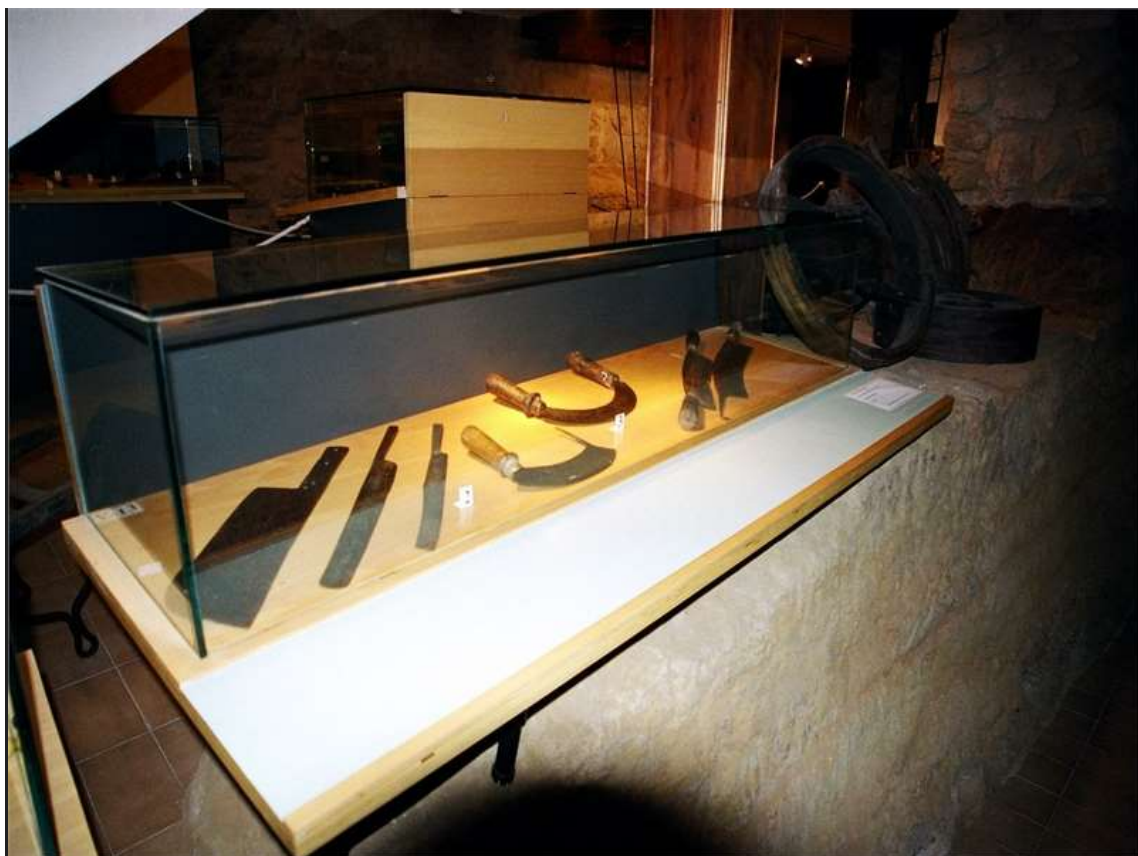
Algunes fotos antigues, mostren alguns individus treballant en aquesta postura, i amb un petit gos ficat al llit sobre les cames, que li donava calor, i li evitava rampes.

També diu la tradició, que el gosset, de molt fina oïda, advertia del soroll que produïa una pedra d'esmolar fallada i rajada, abans d'esclatar a trossos, i els seus lladrucs donaven el senyal d'alarma al seu amo, evitant un desastrós accident. Aquesta ultima version, és una cosa que encara no he pogut confirmar, però que tractés de fer en la meva visita a Thiers.

És interessant destacar, que els ganiveters anglesos, del segle XIX i anteriors, treballaven en un cavallet però asseguts "a cavall", i per als que ens apassionem per l'estudi d'aquestes coses, és molt interessant comprovar com diferents cultures, resolen un mateix problema tecnològic, de maneres diferents.

Troblem tota una sèrie de vitrines amb els diferents ganivets i eines de l'època. Cal comentar que la producció era, bàsicament, útil de treball amb molt poques o cap llicència al vessant artístic com trobem a Albacete per exemple.

La foto de la navalla ha estat cedida pel mateix Museu. Aquesta navalla és de bloc i va ser fabricada per Casafont.

El kris i les altres dues peces les fabrico Joan Costa , ganiveter de Solsona, si bé no van ser de producció.

Les navalles multiusos pertanyen a la col·lecció del Sr. Toll donada al Museu.

Una salutació.

Cesclob